

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Epistolae Saturnales

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κροικαί.

Εγὼ Κρόνῳ χαί-
ρειν.

ΓΕΓΡΑΞ

φαιρ μὲν ἦδη
σοι κ' πρότ' ἔδωκα
ἀλλ' ὧν ἐν οἷς

ἦν, καὶ ὡς τὸ πρῶτον λι-
θωόσοι, μόν' ὅτι ἄμοιρον
εἶναι τῆς ἑορτῆς, ἵνα πάρε-
χεται. ἔτι καὶ τοῦτο πρῶ-
τον (μνημονεύει) ἀπο-
γράψασθαι, τὸς μὲν ἡμῶν
ἐπιπλοῦν καὶ πρῶτον, οὐκ
λοινανούσας ἀνέχουσι, τοῖς
πρῶτοις, τοῖς δὲ καμῶ-
σθεσθέρωτα, καὶ ταῦτα,
Κροικῶν ἐπιστολῶν. ἵνα δὲ
μοι τότε οὐδὲν ἀντιπέσει-
λας, ἡμισομὲν δὲν αὐ-
θις ἀναμνήσαι σε τῶν αὐ-
τῶν. ἵνα καὶ σε, ὡς αὐ-
τὸν Κρόνῳ, τὸ ἀνίσωρον τοῦτο
ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς
τὸ μίσηρον ἀπασί καταθέσθαι,
ἔπατα κελάρη ἑορτάσθαι.

ὡς

EPISTOLAE

Saturnales.

Ego Saturno Sa-
turnem.

QVIDEM

antea tibi
scripsi, signifi-
cans quoniam

in statu essem, & quemad-
modum ob inopiam mihi pe-
riculum esset, ne solus om-
nium expertus relinquerer fos-
lennitatis quam indixisti.
Addidi & illud (nam meo
mimi) iniquissimum esse, se
nostrum alij opibus ac de-
licijs superfluerent, nihil ex
suis facultatibus impertien-
tes pauperioribus, alij rur-
sum fame contabescerent:
atque id quidem instanti-
bus Saturnalibus. Verum
quoniam tum ad meas lites
ras nihil respondisti, operae-
precium existimaui, te de-
nuo iisdem de rebus com-
monefacere. Tuum erat,
opime Saturne, a sublata
hac rerum inaequalitate, bo-

nis in medio depositis, postea celebrandum festum edicere.

Nata

οἶνον, οἷα γάλα, αἰοὶ δὲ καὶ
 μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέλισσον,
 αὐτὸς ἐκάνους φασὶ τοὺς ἀν-
 θρώπους χρυσοῦς εἶναι, πε-
 νίαν δὲ μηδὲ τὸ παραπαρ
 αὐτοῖς πηλοισίαν. ἡμᾶς
 δὲ αὐτοὶ μὲν, οὐδὲ μόλιθ' ὅ-
 ἄρ' ἀκότως δοκοῖμεν, ἀπ' ἑ-
 ἴ τι καὶ τοῦτ' ἀτιμότερον
 ἢ προῦν δὲ μετὰ πόνων τοῖς
 πηλοῖσι, ἢ πενία, καὶ ἀπειρία
 καὶ ἀμικανία, καὶ τὸ οἴμοι,
 καὶ τὸ πῶθεν ἄρ' μοι γήοιτο,
 καὶ ὅ τις τύχης, πομπὰ τοῖς
 αὐτὰ, παρὰ γὰρ ἡμῶν τοῖς πέ-
 νησι καὶ ἕπλορ' ἄρ' ἐν ἰδί, λυγρὰ
 γίθ' ἄρ' ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τὸς
 πλοῦσις ἰσθμῶν τοσαύτη ἐν-
 δαμονία σωόντας. οἱ τοσῶ-
 τον μὲν χρυσόν, τοσῶτον δὲ ἄρ-
 γυρον ἐκκλησάμενοι, ἰδιώτας
 δὲ ὄσας ἔχοντες, ἀνδράποδα
 δὲ καὶ ζώων, καὶ συνοικίας
 καὶ ἄγροὺς, πομπότα δὲ
 ταῦτα ἕκαστα λικτημενοί,
 οὐχ ὅπως οὐ μετ' ἐλοῦν ἢ
 μῖν ποτε αὐτ', ἀπ' ἑδὲ πεσ-
 θλήψην τὸς πομπῶν ἀξίσοι.

ταῦτα

vinum, partim lac, erant au-
 tem & quæ mel manabant.
 Quodq; est omnium maxi-
 mum, aiunt illos ipsos f ho-
 mines aureos fuisse, caterum
 paupertatem procul ab illis
 abfuisse. Nos contra & non
 satis idonei sumus qui vel
 plumbum videri possimus,
 aut si quid etiam plumbo vi-
 lius, vi quorum plerisque vi-
 elus labore quaeritur, ac
 passim paupertas, egestas &
 desperatio. & illud: Hei mi-
 hi: & unde inueniam? &
 ὁ fortunam, atq; id genus a-
 lia permulta apud nos nem-
 pe pauperes abundant: quan-
 quam his de rebus leuius dis-
 cruciaremur, nisi diuites
 conspiceremus tanta fruens
 res felicitate, qui quidem
 quum tantum auri, tantum ar-
 genti cōditium habeant, tan-
 tum vestium possideant, tot
 mancipia, tot currus, fami-
 lias, agros, atque harum
 rerum omnium magnam
 vim teneant, tamen adeo nos
 bis nihil vnquam de eis im-
 pertiunt, vt plebeios homines ne aspectu quidem dignentur.

Hæc,

ταῦτα ἡμᾶς μάλα ἀπρονί-
 γη, ὡ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἢ
 γέμισθα τὸ πρᾶγμα, τὸν μὲν
 ἐφ' ἀπεργίδων κατακέμι-
 νον, ἑστέοις ἀγαθοῖς ἐντυ-
 φᾶν ἐρυγάνουσα, καὶ τῶν
 δωόντων ἐν δαιμονισίῳ ἄνθρω-
 πῶν ἀεὶ λοτράζοντα· ἡμῖ δὲ καὶ τὸς
 ὁμοίους ὀνειροπολεῖν, εἴ ποθεν
 ὀδολοὶ τίσθηται γήϊον, ὡς ἔ-
 χοι μὲν ἄρτων γῆρ ἢ ἀλείτων
 ἔμπεπνησμένοι καθάδηρ,
 καὶ ῥαμορ ἢ ὄνημορ ἢ ἐρὸ μ-
 μνον ἐπιτροχόντων. ἢ δὲ νιν-
 ταῦτα, ὡ Κρόνε, ἀπείδηρ καὶ
 μεταποιᾶν ἰς τὸ ἰσοδικαῖον, ἢ
 τὸ ὕστατον, αὐτὸς γὰρ ἐκείνους ἕ-
 λείψῃ τὸς πλοῖτες, καὶ μόνους
 ἀπὸ λείψῃ τ' ἀγαθῶν, ἀπὸ ἀπ-
 μελίμων ἑστέων χερσίου,
 χοίρικα γὰρ ἡμῶν πάντων κα-
 τασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἰματίων,
 ὅτε ἔξῃ τὸ σῆτ' ἐξ ἑρθεύης
 τα, ἐν ἄρ αὐτὸς ἀνιάσει τ' αὐ-
 τα γῆρ πάντων ἀπὸ νύμφα, ἢ
 τὸ τ' ἔχον ἐξ ἑρθεύης ἡσώμενα, ἢ
 μὲν δὲ ναὶ πειθαρχεῖν μᾶλ-
 λον ἢ ἰπ' ἰσῶν κοίτις ἢ λίσσας,
 ἐρῶτι πομπῇ κατὰ πλώσα.

sus vetustate futūq; peritura, nobis dare qui induamur, quā-
 sinere vi in cubilibus ac sermij multa carie computrescant.

Hæc, inquam, sunt, Saturne,
 quæ nos encant maxime,
 planèq; rem intolerandā ar-
 bitramur, hunc in purpura
 accumbentem, tantis opum
 delicijs affluere, ructantem
 interim, & applaudentibus
 amicis perpetuū festum diem
 agere: me verò, meiq; simi-
 les, somniorum coniecturas
 interpretari, sicunde fortè
 quatuor oboli contingant,
 quò videlicet pane polentiā
 ve expleti dormire quea-
 mus, nasturtium, aut porrū,
 cepāsve, alliumve opsonij
 vice arrodentes. Aut hæc ia-
 gitur, Saturne, ad æquilibria-
 tatem vitæ mutes corrigasq;
 necesse est: aut quod est po-
 stremum, illis ipsis interdica-
 cas diuitibus, ne soli bonia
 fruantur, verùm è modijs
 auri tam multis vel hemi-
 nam in omnis nos dispers-
 gant. Porro ex vestibus, si
 quas iam à tineis exesas, ci-
 tra suum incommodum dare
 possint, malinèq; hæc prom-
 ptæ.

ἄς μὴ μόνον ἀφ' ἑαυτοῖς αὐτῶν. ὁ
 δὲ δὴ μάστιγι αὐτὸς ἀνιστάται
 τὸ μὴ χυσιόμιν μὲρμηκὸς τι-
 νας, οἷος τὸς ἰνδιδῆς, ἀνορῶν-
 τούτας ἰκτ' ἑθασαυρῶν, ἰκφί-
 ρφῶν ἰκτ' ἰς τὸ δημόσιον.
 πλὴν ἰδοῦντα δὲ τῆ ὀλιγοεῖα τ' ἰ-
 πιμυλῆτ' ἰσοσκηδὸν δὲ τ' ἰκτ' ἰκτ'
 πῶν δὴ ἀπὸ τ' βελτίων μὲν, ἄς
 @ γλώσσης θωνοσῆκῆς μὴ τ' ἰκτ'
 δὲ φέρῃσ' ὡσαύτως ἢ αὐτῶν τῶς
 ὠραῖος, ἢ κομῆτας, ὅς ἢ ἀκί-
 θος, ἢ Ἀχιλλῆος ἢ ὕβριστος ὁ-
 νομάσοι, μετὰ τὸν ὄρεζοντας
 σέλοισι τὸ ἴκτωμα, φαλακρὸς
 γίγνησι, ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ'
 ἢ ὡσὼν αὐτῶν ὄξω, οἷοι ἢ
 σιν ἰκτ' τῶς ἰσοσκηδῆος οἱ
 σφωσπῶντος, καὶ πρὸ τῶς
 ἰσοσκηδῆος πᾶν λάσιον, καὶ
 ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ'
 λῆσον ἢ γυμνὸν ἢν. τῶντα, ἢ
 πλέων τῶντων ὡσαύτως ἢν, ἢ
 μὴ θέλωσι τὸ ἄγαρ ὡσαύτως
 τῶν ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ' ἰκτ'
 τῶν, ἢ μετὰ τῶν ὄντων ἢν ἰκτ' ἰκτ'
 κτῆρων.

uatim studere commodis, velintque in commune diuites esse,
 nobis quoque quantum æquum est im-
 partientes.

GILBER.

ne soli illis fruuntur: quodque
 futurum est illis grauissim-
 um, ut ° formica tales,
 quales feruntur Indicæ, au-
 rum è thesauris effossim,
 noctu in publicum efferant:
 utque vestis curatorum indili-
 gentia ita ab optimis muri-
 bus perforetur, ut cribrum
 videri possit, nihilque disfa-
 ferat à casse venatorio:
 utque formosi illorum comæ-
 tique puelli (quos P Hyacin-
 thos, aut Q Achilles, aut
 † Narcissos appellare solent)
 dum ipsis poculum porri-
 gunt, subito defluente co-
 ma calui fiant, & acutam
 edant barbam, cuiusmodi in
 comædijs induci solent Sphe-
 nopogones, quibus à cunea-
 ta barba nomen inuentum
 est: utque vertex illis asperis
 ac pungentibus pilis sit hir-
 tus, reliqua capitis parte nu-
 da. Hac atque his etiam plu-
 ra illis imprecabimur, nisi
 desinant vsque ad eò suis pri-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a SVBLATA rerum inæqualitate.] *Propositio.* Spe-
flavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus insti-
tuit, & nunc Anabaptistæ reuocare conantur. Sed frustra hæc
funt, & plus calamitatum inuehant, quàm utilitatum. Eue-
runtur enim res, neque ipsa æquatio diuturna esse potest, pro-
pter varias causas, & morum & casuum & liberorum. Etenim
res stelle aliæ vincunt alias & splendore & magnitudine, ita
fieri nunquam poterit, ut ex quo omnes sint & diuites & ho-
norati. Cic. lib. 3. Off. Capitalis, inquit, omnino oratio est, ad æ-
quationem bonorum pertinens. Quæ peste quæ potest esse ma-
ior, vide ea quæ scripta sunt in legem Agrariam, hoc est, de pu-
blicis agris populo diuidendis. b Formica camelus.] Lo-
quitur de opibus inæqualiter inter mortales distributis, ut huic
plurimum superfit, huic multum desit. Dicitur autem prover-
bium de vehementer inæqualibus, & modò minimis, modò ma-
ximis, quod perinde sit, quasi repente camelus in formicam ver-
tatur. Erasmus noster dicit non intempestivè dici posse, in eos
qui sibi non constant, in utramque partem immodici. c Tra-
gœdiæ histrionem.] Ab inconuenienti ludionem, qui per-
sonatus in scenis fabulas agit. *Horat. lib. 1. Sat. 5.* Roscius &
Aesopus histriones clari. d Qui altero pede præaltis co-
thurnis.] Hoc calciamenti genus Græci ἰσοπέδιον, Latini mu-
tata literula cothurnum vocant, quo mos erat tragædiarum
actoribus in scena vii, ut proceriores viderentur: erat enim su-
bere subleuatum & à u. postepodidion, hoc est, tam dextro, quàm
sinistro pede conueniens, & de suris religabatur. Vide illud
Horatii Sermonum 1. Sat. 5:

Non illi larua, aut tragicis opus esse cothurnis.
Quia ore ita deformi esset, ut in star laruæ videri posset, neq; co-
thurnis, quia magna corporis esset statura. e Ex potius au-
dio.] Ab exemplo & vita veteri Saturno regnante ætatem au-
ream fuisse fabulantur, terramq; sua sponte experit vomeris &
aratrici peperisse fruges, communisq; id temporis & nullis distin-
ctis limitibus agrorum possessiones fuisse. Virgil. 6. Aen.

Augustus Cæsar, diuūm genus, aurea condet
 Secula, qui rursus Latio, regnata per arua
 Saturno quondam — f Homines aureos.]
Theocritus in Asia χρυσοῖ πελάγαι ἄνδρας. i. aurei quondam
viri. Virg. 2. Georg.

Aureus hanc vitam in terris Saturnus agebat.
 g Non idonei qui plumbum.] *At postquam fugato Sa-*
turmo, Iupiter dominari cœpit, paulatim omnia rerum morta-
lium in deterius labi occupere. Atque sequentes tempestates,
quia aureo seculo fuerunt deteriores, secunda dicta est argen-
tea, tertia aenea, quarta ferrea, ipsiq; homines plumbei: id est,
inefficaces, inutiles, & inanes visi sunt. Harum omnium descriptio
elegans extat apud Hesiodum in oper. & diebus, & Ouid. lib. 1.
Metam. h Nisi diuites conspiceremus.] Maleuolus &
inuidus vicinorum oculus, inquit prouerbiū, ad quod videtur
respexisse Horatius lib. 1. Sat.

Qui sic Mæcenas, ut nemo, quam sibi sortem,
 Seu ratio dederit, seu fors obiecerit, illa
 Contentus viuat, laudet diuersa sequentes? Re-
 spondet Publius mimographus: *Aliena nobis, nostra plus alijs*
placent. Adde quod inuidia serē comes est felicitatis. i. Qui
quidem quum tantum auri.] Amplificatio à collatione
diuini. k Nos enecant.] Horat. epistolar. lib. 1. ad Lol-
lium 1:

Inuidus alterius rebus ma creseit opimis.

Inuidia Siculi non inuenere tyranni

Maius tormentum —. Sic Lucret. lib. 3:

Macerat inuidia, &c. l. Aut hæc igitur, Saturne.]

Redit ad propositionem, & leges quoque describit. m Nos
precabimur.] Epilogus per comminationem formulæ exe-
crationum & dirarum precationum. Talis fuit sacerdotis im-
precatio ante, τὴν ἀγῶν ἑρόν. Imò, inquit Saturne, precor ut ei
nec in bibere liceat, eum fuit. Vide in nostris adagys: Thyesteæ
execratio, & capiti eueniat. In morbo consumat. n Quod
Homærus de Solis bobus.] Odyss. ε. ο. Vt fornicæ ta-
les.] In Septentrionali Indiæ regione, formicæ cornuæ & pis-
gnacissima esse feruntur, aurumque ex terræ cauernis egerere
 at q

atq; cumulare. Ipsi color felium, magnitudo luporum Aegypti esse dicitur. Indi id aurum in maximo Solis afluuntur, cum formice domi latitant, qua tamen nonnunquam odore excitata, celerissimo cursu auri praedones, came is & dromedarius fringentes, assequuntur atq; lacerant. Plin. lib. 11. cap. 31. Si abo de ysdem formicis loquitur lib. 15. p Hyacinthos.] Hyacinthus puer fuit Amyclaeus eodem tempore à Zephyro & Apolline adamatius, cuius fabulam à Patephate in tractatu de fabulosis narrationibus, & paulò aliter ab Ouidio lib. 1. Metam. refertur. q Achilles.] Achilles formosissimus omnium Graecorum. r Narcissus.] Narcissus puer fuit formosissimus, cuius fabulam laetè refertur ab Ouid. lib. 3. Metamorph.

ΚΡΟΝΟΣ Ε ΜΟΙ
τῷ ἡμιωπάτῳ χαίρων.

SATVRNVS MI-
hi charissimo Sal.

ΤΙ ταῦτα λυρῆς, ὃ οὐδὲ
τῷ ἐμοί ὡς τῶν πα-
ρόντων ἐπισκῶρ,
καὶ ἀτασθαλίῳ τῶν ἀγαθῶν
ποιῆν ἑλλάνων; τὸ ἕτερον ἄρ-
ῆς, ἢ νῦν ἄρχοντος θαυμασ-
ζῶν σε εἰ μόνον τῶν ἀποδ-
τῶν ἀγνοῆς, ὡς ἐγὼ μὴ πάλαι
βασίλευς ὄν, τί ποῦμαι εἰς
ἔν, τοῖς πᾶσι θανάτου τῶν
ἀρχόντων. ὁ Ζεὺς ἢ μάλα καὶ τὸ
τῶν ἐπιμνησται τὰ δὲ ἡμέτε-
ρα ταῦτα μέχρι πάλαι, καὶ
λεῖπον, καὶ ὄδῳ καὶ μίθῳ, καὶ
τῶν, οὐ πλέον ἡμῶν ἔστω.

Q Vidē tu, obsecro,
nugas istas ad me;
Quae de rebus huius-
modi scribis, iubesq; ut de-
integrò bonorum faciam
partitionem? quod qui-
dem alterius munus fuerit,
penes quem nunc est impe-
rium. Etenim demiror te,
si solus omnium ignoras
quemadmodum iampridem
regnare desiterim, ac pri-
uatus esse ceperim, liberis
partitus imperium: quan-
quam Iupiter praecipue re-
rum istiusmodi curam agit.

Porro mea potestas non nisi ad taxillos vsque, saltationes,
cātationes, & ebrietatem valet, idq; septem nō amplius diebus

PPP z ^c διαφ

ὡς περὶ τῶν μαζόνων, ἀφ' ἧς,
 ἀφ' ἧς τὸ ἀνίσωρ, καὶ ἐκ
 τῆς ὁμοίας ἢ ὡφείδαι ἢ πλε-
 τῶν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἄρ
 χηματίσασιν ὑμῖν. ἂ δὲ τι
 τῶν ἐκ τῆς ἰσορῆς ἀδικοῖ τό-
 τος, ἢ πλουτεῖοτο, ἐμὸν ἄρ
 ἐν δικάσασιν. καὶ ἐπιστάτω
 δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ τῶν
 δάπανων, καὶ τῷ χοίνικῳ τοῦ
 χυρίου, καὶ τῶν ἰοθύτων,
 ὡς καὶ ὑμῖν πέμψοιεν ἄς τῶν
 ἰορτῶν, δίκαια ἢ ταῦτα, καὶ
 ἄξια αὐτὸς ποιεῖν, ὡς φασί,
 εἰ μὴ τι ὄλοζον ἐκείνοι πῶς
 ταῦτα ἔχουσι λέγειν. τὸ δὲ
 ὄλοζον, ἔσθ' οἱ πέντε ὑμῶν,
 ἐξυπατημένοι, καὶ ὄρθως
 δοξάζοντες περὶ τῶν πλου-
 σίων. ἢ γὰρ πανοσιώμονας
 αὐτὸς οἰκῶν ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 ἢ δὲ τίνα βίον τὸν βίον. ὅτι
 λαπύρην πολυτελεῖς ἔσθ' ἔσθ'
 τοῖς, καὶ μεθυσθεὶς οἶνον ἢ
 δὲ, καὶ πασίῃ ἡρώοις,
 καὶ γωαζίῃ ὁμιλίῃ, καὶ ἔ-
 σθ' οἱ μαλακῶς χεῖρας. τὸ
 ἢ πάντων ἀγνοῦν, ὅποῖόν ἐστιν
 αἰ

Itaque grauioribus in causis,
 de quibus scribis, videlicet
 de tollenda rerum inaequalis-
 tate, ut ex aequo omnes aut
 opibus abundant, aut egeant,
 Iupiter vobis operam dabit.
 Quod si quid in his quae ad
 festum pertinent, vel fraude
 detractum est alicui, vel ad-
 ditum, id erit mearum par-
 tium iudicare. Iamque scribo
 diuitibus, de cenis, acque auri
 hemina, neque non de vesti-
 bus, ut vobis quoque ad cele-
 brandum festum non nihil
 mittant. Quandoquidem aequa
 sunt ista, deestque illos facere
 quemadmodum praedicatis,
 nisi forte habent isti, quod
 probabiliter ad haec respondeant. In summa tam-
 en illud scitote pauperes,
 vos longe falli, neque recte
 iudicare de diuitibus. Si
 quidem illos felices arbitramini,
 solosque suam vitam
 viuere, propterea quod illis
 licet opipare cenare, vino
 suavi inebriari, puellis formo-
 sis mulieribusque frui, vestibus
 siquidem

αὐτὴ τὴν φροντίδον αὐτῶν
 ἑαυτῶν, οὐ μικρὰ, ἀλλ' ἀ-
 νάγκη ἐπαρτυρήσῃ ἐκεί-
 νους, μὴ τι ὀικονόμησθαι βλα-
 χήσῃ ἢ ὑφελόμῃσθαι λάθῃ,
 μὴ ὁ οἶνός τις ὀξυθῇ, μὴ ὁ
 σίτος φθειρῆσθαι, ἢ ὁ ληστὴς
 ὑφίληται τὰ ἐκπώματα, μὴ
 πωσάσθαι τις σκυφοδότης
 ὁ δὲ μὲν, κίτροι τυραν-
 νῆσιν ἀντὶ τοῦ θάλασσαν. ταῦτα
 δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πομπῶ-
 σόν ἄν ἔν μέρῃ τῶν ἀ-
 νιάντων αὐτοῦ. εἰ γούρῃ
 πῖστος τὸν φόδον, καὶ τὰς
 μείμνας, ἅς ἔχουσι, πωδῶν
 ἄν ὑμῖν φωντικόν ὁ πλοῦ-
 τὸς ἔλοξῃ. ἐπέτι οἷα με-
 αὐτὸν οὕτως ἄν ποτε κορυ-
 βαντιάσῃ, ὡς εἰ καλὸν λέ-
 γομεν τὸ πλουτέον καὶ βασιλεύειν,
 ἀφῆτα ἄν αὐτὰ, καὶ πω-
 ραχωρήσῃτα ἄμοις, κα-
 θῆθα ἰδιωτῶντα, καὶ ἀ-
 νιάνθῃτα ἢ ἄλλῳ ταπεινῶ-
 νος; ἀλλὰ τὰ πομπὰ ταῦ-
 τα ἔσθῃ, ἀ τὸ πλοῦσιος
 καὶ ἄρχοι πωσῆσθαι ἀνάγκη,
 ἀφῆτα τὴν ἀρχὴν εἰ ποιω-
 ρῆσθαι

siquidem hæc res non medio-
 crius curis eos distorquent,
 sed singulis inuigilare co-
 guntur, ne quid rerum do-
 mesticarū dispensator frau-
 det, aut clanculum suffure-
 tur, ne vinum acefcat, ne fru-
 mentum vermibus corrum-
 patur, ne latro tollat po-
 cula, ne populus credat ca-
 lumniatoribus, si illum dixe-
 rint affeetare regnum. At-
 qui hæc quidem quota pars
 est eorum, quæ istos discrimi-
 nant? Quod si nossetis me-
 tus et curas, quibus obno-
 xij sunt, planè fugiendas vos
 bibe esse diuitias existimare-
 tis. Alioqui creditis et vel
 meipsum et que adeo insa-
 num, ut si præclara res es-
 set opulencia, aut regnum,
 depositurus hæc, alijsq; ea
 cessurus fuero, patererq;
 ut priuatus alieno pa-
 rérem imperio? Quin potius
 quum non essem ignarus hui-
 usmodi matorum quæ plu-
 rima diuitibus ac regibus
 adhinc necesse est, imperium
 deposui, idque sapienter.

καὶ ἦν ἂν νῦν ἐπισημῶς πρὸς με,
 ὡς τὸς μὲν συνῶν καὶ πλοκουώ-
 των ἐμπορευμένης, ὑμᾶς δὲ
 κάρλαμον ἢ ἄλλο μὴ κέρου-
 μνον ἐπιπρωγούτα ἐν τῇ ἰορ-
 τῇ, σκίψαι ὁποῖα δεῖ πρὸς μὲν ἦν
 τὸ πρὸν, ἢ ἄλλο, καὶ οὐκ ἀνιάρου
 ἴσως ἰκωτερον αὐτῶν. ὡς δὲ
 μετὰ ταῦτα, ἕμωσι μὲν ἀνα-
 σπρίεται τὸ πρᾶγμα. ἔτα ὑ-
 μᾶς μὲν ὅτι καρυθροῦ τοῦ ἄ-
 γασαίντ' ἄρ' ἰς τὴν ὑσβαίαν,
 ὡς περὶ ἐκείνου ἵπὸ τῆς μήτης,
 οὗτι ἵπὸ τῆς ἄγαρ πηλομα-
 νῆς ἀνυθῶδης τι καὶ λαπων-
 ἀστέρου ἐρυγαλνόντων. οἱ δὲ
 τότε μὲν ἀρλαῦνοι, καὶ τὸ
 πονὺ τῆς νυκτός, ἢ πωσίμ ἢ
 ἡνωσίμ, ἢ ὅπως ἄρ' ὁ πρᾶ-
 γμα ἢ κέρου. σινααφροφῆ-
 τῶν, ἢ φθόλω ἢ περιπνευμα-
 νίαν, ἢ ἄλλο οὐ χαλιπῶς
 σιναξέλιξαντο ἐν τῆς πωμῆς
 πρῶτος. ἢ τίνα ἄρ' αὐτῶν ἴσ-
 ρίως ἀείξαι ἀνωσο, μὴ πᾶν-
 γμα ὡς ἄρ' ὄντα, πονὺ τὸν
 πρᾶσον ἐπιφάνουσα, τίνα ἴσ
 ἕρως ἀκρόμνον τοῖς αὐτοῦ
 πωσίμ,

Nam quod tu nunc apud me
 deos obtestans deplorabas,
 illos apris ac placentis ex-
 pleri. vos contra nasturtium,
 porrumpere aut cepe per festi
 tempus, opsonij loco arrode-
 re, cuiusmodi sit, considera.
 Etenim in praesens quidem
 utrumque dulce est illis, mini-
 meque molestum. ^h At postea
 res inuertitur. Quandoquid-
 em vobis deinde non acci-
 dit, ut postridie surgatis,
 et capitis dolore grauati ob-
 temulentiam, quemadmo-
 dum illi, neque ob immodi-
 cam ^k ingurgitatione grauē
 olentem, et acrem spiritum
 ructatis. At illi hoc quoque
 fructus ferunt, ut quoniam
 magnam noctis partem ^l va-
 rio coitu pro libidinis arbi-
 trio transigunt, facile sibi
 vel tabem, vel iusim, vel
 morbum intercuem, ex in-
 temperato voluptatum usu
 colligant. Alioqui quotum
 queng potes ostendere, qui non
 plane palleat, ac facie cada-
 uerosam praeseferat? Quo-
 rum queng autem, qui cum ad
 senectutem peruenierit, suis ipsius
 pedibus

ποσιν, ἀπὸ μὴ φορῶσθαι ἐ-
 πὶ τῆ ἀράων ὀχέουσαν, ὀλό-
 χουδον ἢ τὰ ἐξέω, κατὰ ῥάρον
 ἢ τὰ ἐνδον, ὡσπερ αἱ τραγικαὶ
 ἐσθῆτες, ἐκ ῥακῶν πάντων ὄντι-
 λῶν συγκομμεύσας, ὑμᾶς δ',
 ἐκ θύλων ἢ ἄγανθοι, καὶ ἄσιτοι,
 ποδᾶρας ἢ ἠριπυαμονίας,
 ἐκ ὀρᾶθ', ὅτι καὶ τέτορον ἄσπ-
 ροίτε, ἢ ἔτι κατ' αἰπλῶν τινὰ
 αἰτίων συμβάνοι, καὶ τοὶ ἐθ' ἄ-
 αἰτίως ἐκείνοις ἔτι ἄσπρ αὐτῶ,
 καὶ θ' ἡμῶν καὶ πέρα τῶ καὶ
 ἐν ἰθίαν τέτορον, ἐκ' ἰθίαις
 ἄρ αὐτὸς ἔτω λαχάνου καὶ θύ-
 μου ὀργουμένης ἐν ἰθίαι, ὡσπερ ὅς
 δ' οὐ τῶν λαγῶν καὶ συῶν.
 ἐὼν ἐν ἄρ ὅσα ἀπαλυτῆ αὐ-
 τὸς, ἢ ὑδὸς ἀκόλας, ἢ γυνὴ ἢ
 οἰκίτη ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος πῆς
 ἀνάγκη μακροῦ ἢ πῆς ἡλο-
 υτῶ σωῶν, ἢ ὄλας, ποικί-
 ειν, ἄσπρ ὑμᾶς ἄγνοῦνθε, τὸν
 χυθῶν ὀρᾶτε αὐτ' ἴδιον, καὶ
 πλῶ πορφυραμ. ἢ ἢ ἰθίαι πο-
 τι ἐξελάνουσαι ἐπὶ λακῶ ἰσῶ-
 γες, ἐκχύναι, ἢ πῆσι καὶ ἄ-
 α δ'

pedibus ingreditur, ac non
 potius à quatuor baiulis ge-
 stetur? foris quidem totius
 aureus, intus puris ac pan-
 nosus, cuiusmodi sunt tra-
 gica indumenta, ex pannis
 admodum vilibus consarci-
 nata. Vos autem quum mo-
 lestum est, quòd de piscibus
 gustare non liceat, quòd ine-
 dia laboratis: non illud item
 cogitatis, eosdem & poda-
 græ, & cussis expertes esse,
 aut si quid aliud aliam ob
 causam illis incommodi con-
 tingit. Quaquam nec illis
 ipsis æquè dulce est, quoti-
 die supraq̄ satiætam istis
 vesci. Quin potius videas eos
 nonnunquam ita olus ac lus-
 pinum appetere, ut tu non
 æquè leporem appetas, aut
 aprum. Ut de reliquis inte-
 rim sileam, quæ illos discru-
 ciant, puta si filius sit luxu-
 riosus, si vxor vel amans, vel
 amata à famulo, coacta ma-
 gis quàm ex animo cum illo
 dormiat. In summa multa alia sunt, quæ vos ignorantes,
 tantum aurum illorum ac purpuram videtis. Tum si
 quando videtis eos albo prouehi curru inhiantes & adoratis.

εἴ ἂν ἐπιρωρατε αὐτῶν, καὶ
 λατρεφρονεῖτε, ἢ μῦτε ἐπισφί-
 φιδι πῶς πλὴν ἀργυρᾶν ἀρ-
 μάμαξάν, μῦτε μεταξὺ δὲ αὐ-
 λεγομένων, ἄς ἢ ἐν τῷ λακτυ-
 λιδίῳ σμάραλλον ἀφωραῖτε,
 ἢ τῆ ἱματίῳ πρᾶπλόμφοι, τὸ
 μαλακὸν ἰθαυμάζετε, ἀπὸ
 εἴατε λαδ' ἰαυτὸς πλοστῆρ, εὐ-
 ἴστ, ἀδ' οἱ ἐφ' ἡμᾶς ἰούτσον, ἐ-
 δλονὸ σιδερανῆν, ὡς ἐπι-
 δάξαντὸ ὑμῖν τὰς λερίνας καὶ
 τὰς τραπίσας, ἢ τὰ ἐκπώμα-
 τα, ὡν ὅδ' ἠ ὄφιν, εἰ ἀμάρ-
 τηρ, ἢ ἐλπίσις εἴη. τὰ γὰρ τοῖ
 πλῆσι ἕνροίτε ἄν αὐτὸς ὑμῶν
 ἔνικα λτωμενός, εἰ ὅπως αὐ-
 τοῖ χησώνται, ἀπὸ ὅπως ὑμᾶς
 θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς πα-
 ραμνδῶμαι, εἰ δὲ τῆ βίον ἐσ-
 κᾶττον. καὶ ἄξιον ἰορτάσαν,
 ἐνθυμεμένος ὅτι μὴ ὀλίγον
 ἅπαντας δέουσι ἀπύφου ἐν τῷ
 βίῳ, λακείνους ἢ πλοστῆρ, καὶ ὑ-
 μᾶς πλὴν πρᾶσαν ἀφύγτας.
 πλὴν ἐπισπῶν γὰρ αὐτοῖς, ὡσπερ
 ἐπεσχόμω, ἢ οἶδ' ὅτι οὐ ὀλι-
 γομήσοσι τῶν ἐμῶν γραμ-
 μάτων.

si sum pollicitus: certum scio eos non neglecturos
 literas meas.

Quòd si illos contemneretis, negligeretisq; neque ad argenteum currum oculos haberetis intentos, neque inter colloquendum, smaragdū annulo inclusum respiceretis, neque vestes obiter contrectantes molliciem admiraremini, sed sineretis eos ipsos sibi diuites esse, haud dubie futurum sit, ut ipsi vos ultrò adirent, ad cœnam rogarent, nimirum ut vobis ostendere possint lectos, mensas ac pocula. ^m Quarum rerum nulla sit utilitas, si sine teste possideantur. Certe reperiuntis pleraque hæc illos vestra causa parare, non quo utantur ipsi, sed uti vos admiremini. ⁿ Hæc ad consolandos vos seribo, vitansque vitam cognitam habens. Convenitq; iustitiam agere, ut cogitetis omnibus brevium decessendum è vita, & illis, depositis opibus, & vobis relicta paupertate. Quamquam illis scribam, sicut

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a Quid tu.] Exordium ab increpatione. b Liberis par-
 titis imperium.] Ioui namq; in diuisione paterna heredita-
 tis, Calum, Neptuno, terra, mareq; , Plutoni autem ea quæ sub
 terra, in sortem cesserunt. c Mæa potestas non nisi ad taxil-
 los.] In Saturnalibus conuiuia liberiora agebantur, in quibus
 talis ludebatur, saltationes, cantationes, ebrietates & alij tur-
 pisres actus fiebant: in tali namque festo non fuerunt alia exer-
 citia & studia. In quibus etiam seruis accumbere licebat, feria-
 tis interim ab opere. d Ita q; grauioribus in causis.] Pro-
 positio & responsio ad superiorem petitionem. e In summa.]
 Digressio, quæ pauperibus suadet, ut sua sorte contenti sint, plus
 oneris inesse diuitijs, quàm voluptatis. f Dum illos felices
 arbitrabimini.] Xenoph. *xygætiad.* lib. 8. Pheraulas, inquit,
 ex paupere diues à Cyro factus, desiderio tandè pristina tran-
 quillitatis, & quietis affectus, & curarū ac molestiarum, quas
 sibi diuitias importasse quebatur, multitudine offensus, omnium
 bonorum suorum possessionem in Sacam transfert, hoc sibi tan-
 tum excipiens, ut ab eo, tanquam hospes, atque etiam parcius,
 minusq; eleganter, ac sumptuosè, quàm hospes alatur. Inter
 cætera autem diuitiarum incommoda, hoc quoq; commemorat,
 quod necesse sit homini diuiti sæpe ab aliquo aut afferi oues a-
 liquot à lupo iugulatas, vel bouem à prærupto, & præcipiti lo-
 co delapsam: aut nunciari iumenta in morbum incidisse. Apud
 Horatiū non dissimilia habentur in *epist.* 2. ad Mecanatē lib. 1:

Verūm ubi oues furto, morbo perière capellæ,

Spern' mentita, seges, bos est enectus arando :

Offensus damnis, &c. g Vel me ipsum.] Assene-

ratio à suo ipsius exemplo. h At postea res inuertitur.] Vo-
 luptatum intemperantia morborum & mæroris causa. Hinc
 Plant. in *Amphitryone*, ubi Alcumenam ita loquentem facit:
 Satin' parua est res voluptatū in vita atq; ætate augūda,
 Præ quod molestum est s' cuiq; hominum in ætate ita
 comparatum est,

Ita dis est placitum, voluptati ut mæror comès conse-
 quatur.

i Capitis dolore grauari.] Sunt quibus caput assidue dolet, ubi vel liberalius vinum ingererint, vel meracius, idq; magis, si sua ipse natura calidum fuerit, ut testatur Galen. 3. de Locis affectis, vitare quod omnino quidem caput vaporibus replet, aliquando etiam humoribus calidis, cum & contra vini potum eiusmodi ad caput promptè deferuntur. Theognis :

οἷόν τινι πένειν πικρὸν καὶ ῥιθινόν. Vinum bibere multum, malum est. Torquentur enim homines vino. k Inurgitationem.] Pauperes edunt, bibunt, faciunt, non quod & quando libet, atque expedit, sed quod habent, quodq; licet. Nec tamen his multo feliciores sunt diuites pleriq; qui intemperantia sua non minùs lædunt valetudinem, quàm pauperes ex inopia, quos excusat necessitas & fortune iniquitas, cum diuites nullam habeant defensionem. Ne igitur modus excedat cibo, potu, libidine, quoniam voluptates magnos plerumque dolores pariunt, corrumpunt valetudinem, & immaturum obitum accersunt. Crapula enim & intemperantia multum pereunt: frugalitas verò & continentia valetudini conducunt. l Vario coitu.] Magna ex nimio coitu virium & spirituum dissipatio. Arist. sectione 4. probl. 22. ut, teste Hipp. in vestibulo libri de spermate, vniuersi corporis robur labefactum langueat & contremiscat. m Quarum rerum nulla sit vtilitas si sine teste.] Sic Prometheus in Caucaaso suo: Vtuc intersca tecum expendas velim, num tibi bonum aliquid appareat sine omni penitus re, sine, & num oblectare queat habentem possessio, aut opus quod nemo videat, nemo laudet, nemo admiretur? Quod ideo dixi-
rim, quia nisi ferent homines, iam futurum erat, ut omnium cunctarum rerum decor esset sine teste, & opes nostræ ne à nobis quidem ipsis haberentur in precio: quum nemo alius sit, qui harum admiratione caperetur. n Hæc ad consolandos.] Epilogus per comminationem.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ

Πλυτοίσι χαί-
ρειν.

ΟΙ πάντες Ξανα-
 ρῆσι πεισθλκασί
 μοι, αἰτιώμενοι ὅς
 μᾶς, μὴ μεταδιδόνα σφίς
 σιν ὧν ἔχετε, καὶ τὸ μὴ ὄ-
 λον, ἡξίω μὴ κοινὰ πάσι
 ποιῆν τὰγαθὰ, καὶ τὸ μὴ
 ρῆσι, ἕκαστον αὐτῶν ἔχει
 δικαίον ἢ ἄνα, ἰσοτιμίαν
 καθύστερον, καὶ μὴ ὡς μὴ
 πλῆρον, ὡς δὲ μηδὲ μὴ
 τῶν αὐτῶν ἰδέων. ἰδὼ δὲ
 περὶ μὴ τούτων ἔφην ἄμα-
 γος σκεψασθαι τὸν Δία. πε-
 ρὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ
 ὅτι ἀδικησάμενοι ὄντο κατὰ
 πλὴν ἰσοτιμίαν, ἕκαστον ἰπ' ἑ-
 μὲ καθύστερον πλὴν ἕκαστον
 καὶ ἰσοτιμίαν χρῆσθαι πᾶσι
 ἡμᾶς. ἔσθ' ἂν, ἀπὸ ἀξίῃσι, ταῦ-
 τα μέτρια, ὡς ἰμοὶ ἕδοξε. πῶς
 γάρ, φασι, ἔργου ἴσους τοσοῦτον
 λαβεῖν, καὶ λιμῶ ἰσόμενοι, πᾶ-
 σίτι

SATVRNVS D I

uitibus, Salu-
tem.

P Auperes a nuper ad
 me datis literis incu-
 sarunt vos, qui nihil
 ipsis ex facultatibus quas
 possidetis, impertimini: at-
 que omnino postularunt,
 ut omnia bona facerem om-
 nibus communia, ut ad
 singulos illorum sua pars
 rediret. Aequum enim esse
 se, ut rerum aequalitas con-
 stituatur, neque decere, ut
 huic supersit, ille nullo
 modo sit particeps volu-
 ptatum. Ego vero respon-
 di, hisce de rebus rectius
 Iouem consideraturum. Cae-
 terum de praesenti nego-
 cio, deque iniurijs, qui-
 bus sese per festos dies as-
 fici putant, videbam me
 officij esse sententiam fer-
 re sumq; pollicitus me vobis
 scripturum. Sunt autem qui
 postulant haec, ut mihi quis

dem videtur, aequa. Nam quo pacto, inquit, tanto frigore
 horrentes, tantaq; obnoxij esuritioni, postea diem etiā festum
 celestis

αὐτῶν γίνεσθαι, οἷον κύνεο,
τὰ μὴ τῷ αὐτῷ οἶνε συμπίνειν.

Ἡράκλεις, ἄς ἀνελάθῃσιν, καὶ
καταγινώσκων αὐτῶν ἐκέ-
νων ἄξιον, ὅτι μὴ μῆλαξυ ἀ-
ναςάντου οἴχοντες, ὅλον ὕ-
μῃν τὸ συμπόσιον καταλι-
πόντων. ἀμ' εὐθὺς ἑστέον ὀ-
μίας φασί πίνεις. τὸς γὰρ οἷς
νοχόος ὑμῶν, ὡσπερ τὸς Ο.

Δυσσείως ἑταίρους, ἡμεῶν βί-
βουδα τὰ ὄσα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλο-
κα οὕτως ἀσχεδὸν ἔστιν, ὡς
ἀκνὸν λέγειν, ἃ περὶ τῆς νομῆς
τῆν ἡμεῶν ἀτιμῶνται, καὶ τῶν
ἐγκόνων ὑμῖν μὲν παρὰ τῶν
τῶν, ἔσ' ἂν ἡμεῶν φασί πίνεις,
ἐκείνους δὲ παραθέτονται, καὶ
ἅμα ποτὰ τοιαῦτα μικρο-
πρῆπῃ, καὶ ἡκίστη ἐλευθέροις
πρέποντα. τὸ γὰρ ἡδίστον, καὶ
συμπόσιον ἄριστον, ἢ ἰσοτιμίαν ἔ-
στι, καὶ ὁ ἰσότητος τὸν ἑκά-
στου ἡμῶν τὸ συμπόσιον,
ὡς τὸ ἴσον ἅπαντες ἔχουσιν.
ἔρατ' οὖν, ὅπως μὴ κἄν ὕ-
μῶς ἀτιμῶνται, ἀμὰ
τιμῶσι, καὶ φιλίῳσι

conueniens, ut
de vino bibant. Dignum
quàm illiberale : planè di-
gnum, in quo illi debeant
accusari, qui non surgant
potius, abeantq̃, toto con-
uiuio vobis solis relicto.

Quamquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

lut illud, cùm non eodem
de vino bibant. Dignum
quàm illiberale : planè di-
gnum, in quo illi debeant
accusari, qui non surgant
potius, abeantq̃, toto con-
uiuio vobis solis relicto.

Quamquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

lut illud, cùm non eodem
de vino bibant. Dignum
quàm illiberale : planè di-
gnum, in quo illi debeant
accusari, qui non surgant
potius, abeantq̃, toto con-
uiuio vobis solis relicto.

Quamquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

Quantquam negant sese e-
tiam ad satietatem ex illo
qualicumque vino bibere,
propterea quòd vestri pin-
cernæ, ^d aures habeant ce-
ta obturatas, quemadmo-
dum olim Ulyssis foet. Por-
rò reliqua vsque adèò sunt
turpia, vt pigeat commemo-
rare, quæ de carniū parti-
tione criminantur, deq̃ mi-
nistris, qui cùm vobis assi-
stant, donec plus quàm ad
plenum expleamini, ipsos
prætercurrunt, aliq̃ huius
generis permulta sordida,
minimeq̃ digna viris inge-
nuit. ^e Proinde æqualitas,
res est omnium inuendissi-
ma, maximeq̃ conuiujs con-
gruens. Atque hac de causa,
vobis æquus ille partitor in conuiujs præficitur, vt æquam
omnes habeant portionem. Videte igitur ne posthac vos ite-
rum accusare possint. ^f Quin potius honorabunt vos, & ama-
bunt,

οἱ τῶν ὀλίγων τῶν μετα-
 λαβάνοντων, ὧν ὑμῶν μὴ ἢ
 διαπύου ἀνεπαύθη, ἰκέ-
 νοις δὲ ἐν καιρῷ τῆς χρείας ἢ
 ἰσίοις ἀέμυθς. ἄνωγς τε
 εἰδὲ οἰκῆν διαύουε τὰς
 πόλεις, μὴ ἐχί ἢ πρῶτον συμ-
 τολισσομένην, καὶ μνεία πῶς
 τὸ ἀσλαμονίαν ὑμῶν σωτε-
 λόντων. εἰδὲ ἂν ἔχοιτε τὸς
 θαυμαστοὺς ὑμῶν ἢ πλῆθον,
 ἢ μόνον, ἢ ἰδίαν, καὶ ἀπο σκέ-
 τῶ πλοσῆτι. ἰδέτω ἔμ ὄμ πολ-
 λοί, ἢ θαυμαστά ἔμ ὑμῶν
 τὸν ἀργυρον ἢ τὰς τραπεζας,
 καὶ πεπινόντων φιλοτησίας,
 μεταξὺ πίνοντις πεισοπέ-
 τω ἔμ τὸ ἱκωμα, ἢ τὸ βάρος
 ἰσο ἔμ αὐτοὶ σταβάσῃ τῶν,
 καὶ τῆς ἰσπέας τὸ ἀκείεις, τὸν
 χροσόν, ὅσῃ ἔς ἔπαοθῆ τῆ
 τέχνη. πῶς ἔμ τῶ χροσὸς καὶ
 φλανθρώπος ἀκείειν, καὶ τῶ
 φθονῆσαι ἔμ αὐτῶν ἔξω γι-
 νοσῶν: τίς ἔμ ἂν φθονῆσαι
 τῶ λουνοουῶτι, καὶ διδόντι
 ἔμ μνησίωμ; τίς δὲ ἔμ ἂν ὄμ
 ξαῖο

bunt, si pauca ista à vobis
 acceperint, quorum impens-
 dium à vobis nec sentire-
 tur quidem, penes illos mune-
 ris in tempore dati memoria
 semper mansura est. Præ-
 terà nec Remp. administra-
 re possitis, nisi pauperes vna
 vobiscum in ea versentur,
 milleque modis felicitatem
 vestram adiuvent. Neque
 enim habituri estis, qui diui-
 tias vestras suspiciant, si sos-
 liatque apud vos ipsos in te-
 nebris eas possideatis. Vi-
 deat igitur vulgus, mire-
 turque vestrum argentum,
 mensas, & quemadmodum
 præbentes ad potandum
 inuitetis. Deim illi inter bi-
 bendum poculum vndique
 contemplantur, ac pondus
 expendant, manu librantes:
 tum argenti absolutam cæ-
 laturam: tum auri vim, vi-
 cissim artem condecorantis.
 Nam in istum modum, non
 solum illi vos probos viros
 & humanos prædicabunt,
 verum etiam invidiam illorū effugietis. Quis enim inuideat
 impertienti, dantiq; quod æquum est? Quis non potius optet,

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΣΑΤΥΡΝΑΛΕΣ. 975

φαῖς εἰς τὸ μέγιστον ἀγαθῶς
 να, αὐτῶν ἀρχαῖοντα τ' ἀ-
 γαθῶν ὅς ἵν' ἔχῃτε, ἀμάρ-
 τυρ ὅ μὴ ἠδύλαμονία, ἐπί-
 ρθον ὅ δὲ πῶς ὅ, ἀγῆδης δὲ
 ἰ βίῳ. εἰ δὲ γὰρ εἰδὲ ὁμοίως ἠδύ-
 οἶμα, μόνον ἐπιμνησθῶμαι,
 ὡσπ' τὸς λήονας φασι, καὶ
 τὸς μονίους τῶν λήων, καὶ συ-
 νότους ἀνθρώποις ἀνθρώποις, καὶ
 πῶντα χρίσθωαι περὶ μί-
 νοις· οἱ πῶτα ἢ ἡ κατὰ τὸν καὶ
 ἀφῶνον τὸ συμπόσιον ἰάσθη-
 σιν εἴν' ἀπ' ἐρ' μύθοις συμ-
 ποτικῶις, ἢ σκώμασιν ἀνε-
 παχθεῖσι, καὶ εὐλοφροσύνης
 ποικίλαις σιωπῶντα· οἷα ἡ-
 σίσι καὶ ἀγῆδης, εἰλα ἢ Διο-
 νύσω καὶ Ἀφροδίτῃ, πῶντα δὲ
 Κάλεισι. ἐπέτα δὲ πῶς ἀπαν-
 τας ἐς πῶν ὑσβαίαν διηγήμα-
 νοι, ὑμῶν πῶν ἀξιότῃα εἰ-
 λῶδι πῶσπῶνάσθησι. ταῦτα
 ποιοῦ πρίασθαι καθῶς εἴ-
 χην. ἐπὶ ἐπιμνησθῶμαι ὑμᾶς, εἰ
 μόνον οἱ πῶσπῶν βῆδης
 φοίαν (ποσθῶμα γὰρ οὐ-
 τας) οὐκ ἄν ὑμᾶς λῶίασθῃ,
 οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιπέτα.

sciscitabor, i si pauperes abeant taciti, sic enim fingamus,
 nonne pot ea res vreses, cum non haberetis quibus ostentam
 reis

ut quamdiuuisimè viuēs, bo-
 nis suis fruatur? Verum ut
 nuc res vobis habent, &
 felicitas vestra teste caret,
 & diuitia inuidiose, & in-
 sitauis vita. Neque enim pera-
 inde iuuui, opimor, si quis
 solus expleatur, quemadmo-
 dum aiunt & leones facere,
 & ex luporum genere h quos
 solitarios vocant, quam si
 cum lepidis hominibus, ac
 per omnia gratificari para-
 tis coniuuatis: qui primūm
 non sinent coniuuium sur-
 dum aut mutum esse, verūm
 consuetudine sua fabulas cō-
 uitijs aptas, dictisq; mini-
 mē molesta, variasq; volu-
 ptates adferent: quibus re-
 bus tempus iucundissimè
 transigitur. Idq; gratum est
 Baccho, gratum Veneri,
 gratum etiam Gratijs. Dein-
 de postero die, dum comita-
 tem vestram referunt, bectes
 uolentiam vobis conciliant.
 Hac etiam magno fuerant
 emenda. Nam illud à vobis

θι τὰς ἀλεργείας, ἰδιώτας, καὶ
 τῶν ἀλορέθωρον τὸ πλεῖστον, ἢ
 τῶν λακτυλίων τὸ μέγιστον;
 ἰὼ λίγα μὲν, ὡς καὶ ἐπιβολὰς, καὶ
 μίσην παρὰ τῶν πνεύτων ἀε-
 σαγκῶρον ἐγγίνεσθαι πῆδες ὑ-
 μάς, ἢ μόνον προφῆν ἰθιλι-
 τι· ἂ μὴ γὰρ ὄξινθαι καθ' ὑ-
 μῶν ἀπαλοῖσιν, ἀκρόποαα,
 μηδὲ γυνοῖς ἄς ἀνοῦκλω αὐ-
 τὸς κατασλῶαι τῆς ἀνχῆς, ἵπῃ
 ἔτι ἀπάντων γούσιθε, οὔτε
 πλοκῶντι, ἢ ἔτι λείψανον
 τῆς λιωός· ἢ φακῆ δὲ ὑμῶν
 σαπίρδων ἰντιγκότα ἔξει.
 ἦς δὲ καὶ ἱλαφ, ὁ πῶνφοι
 μεταξὺ, δρασμὸν βροδῶσ-
 σιν ἵκῃ ὄπτανέο ἰς τὸ ὄρ.
 καὶ ὄρνις ψύλλαι κατατένα-
 σσα, ἄλλθοι καὶ αὐται, παρ' αὐ-
 τὸς τὸς πνεύτας ἐκπιτύσσου-
 ται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ἠραδό-
 ταλοι τὸ οἰνοχόων, φαλακροὶ
 ἐν ἀκρῆ τὸ γόνος ὑμῶν γυνο-
 σοῦσαι, ἐπὶ καθ' ἑαυτοὶ καὶ ταῦ-
 τα ὡς ἀμφοτέρω πῆδες τὰ δὲ βε-
 λούθε ἂ καὶ τῆ ἰορτῆ πρέπον-
 τα γυνοῖτ' ἂ μὴ, καὶ ὑμῶν ἀσφα-
 λῆσαι.

bus consulise quæ & festo sint digna, & vobis quàm
 maximè

retis purpureas vestes, comi-
 tum multitudinem, annulo-
 rum magnitudinem. Neq-
 iam libet referre, necessariò
 futurum ut pauperum insi-
 dia atque odia in vos oriantur,
 si soli delicijs frui veli-
 tis. Nam quæ minantur vo-
 bis imprecatorios sese, pror-
 sus abominanda sunt: ac si dij
 prohibeant, ne vngquam ad
 eiusmodi imprecationes ve-
 nire cogantur: quandoquid-
 dem si id fiat, neque intestina
 posthac gustabitis, neque
 placentam, nisi si quid canis
 reliquum fecerit. Præterèd
 m lenticula saperdæ liquæ-
 men vobis habebit. Porrò
 sus aut cervus interim dum
 affantur, è veru in montes
 aufugere parabunt. Tum
 aues quoque pingues abs-
 que alis fugam molientes,
 ad pauperes auolabunt. De-
 nique quod est omnium gra-
 uissimum, pocillatores for-
 mosissimi repente vobis cal-
 ui fient, idq; etiam fracta
 amphora. Super his rea-

ἡμέτερα, καὶ ἱπικὸς ἐστὶ πόλις = maximè tuta, atq; illis pau-
 πλῶν ὡνίαρ ἀβτοῖς, ἀπ' ὀλί- pertatis onus subleuate, exi-
 γο τελεσματῶ ἑλῆος ἐμυ- guo vestigali illos amicos
 ἡδὲς ἐξόντων. habiuri, neuiquam malos.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PAUPERES.] Exordium ab expositione. b De vesti-
 bus.] Propositio prima de vestibus c De Cœnis.] Secunda
 de canis. d Aures habeant cerâ obturatas.] Notissima
 est ex Homeri Odyssæa fabula de Pysse sociorum aures cerâ
 claudēte, ut periculum sibi suisque imminens effugeret. Hinc cer-
 ram auribus obdere dicuntur, qui recusat audire, vel dissumi-
 tant se sentire. e Proinde æqualitas.] Argumentum à signo
 & cau a. f Quin potius honorabunt.] A consequenti &
 conditione pauperū. g Leones facere.] Exat in Pandectis,
 in quibus ex Ulpiano refert Aristot., cassium respondisse, socie-
 tatem talem coire non posse, ut alter lucrum tantum, alter dam-
 num ferret, & hanc societatem Leoninam solium appellare.
 Respexit ad Aesopi apologum hunc: Leo, asinus & vulpes socie-
 tatem inierant, ut quod venatu cepissent, id in commune parti-
 rentur. Prædam ubi erant nacti, leo iubet ut asinus partiat.
 Ille ut est stolidus, in tres æquas portiones distribuit. Qua
 gratia mox indignatus leo, quod cæteris æquaretur, asinum ad-
 ortus dilaniat. Restabat vulpes, eam de integro partiri iubet, illa
 totam fermè prædam leoni attribuit, sibi vix paucula quedam
 seruans. Leo comprobata distributione rogat, quisnam illam
 anem partiendo docuisset: Calamitas inquit asini. Talis fermè
 solet esse societas plebeia sortis hominibus cum propentibus
 & diuilibus, ad quos omne commodum redit, pauperibus vi-
 fraudatis. In argumentum huiusmodi est antiqua & elegans
 fabula in primo libro mearum narrationum, de oraculo Iouis
 Ammonis, siue de mulo, equo, asino, camelo & leone. h Quos
 solitarios.] Inter tot luporum genera nusquam hoc Lucianicis
 reperi, quod prædam cæteris non diuidit. Alberus enim scribit,
 Lupos prædam ex æquo diuidere his, qui in venatione fuerunt,

Et si quid superest, alios ululatu aduocare. i Si pauperes abeant.] *Amplificat ἡσθ' ὑποθεσιν. ἢ Neque libet refer. re.] A periculo. l. Diu prohibeant.] Et a vobis auertant, loquendi modus frequens. Lucret. lib. 5:*

Quod procul a vobis flectat fortuna gubernans. id est, auertat. *m. Lenticula saperdæ liquamen.] Opsinij penitici, marcescentis, pure facti condimentum, quod malum odo rem contraxerit.*

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

τῷ Κρόνῳ χαί-
ρειν.

DIVITES SA-

turno Sati-
tem.

Πρὸς γὰρ σε οἷα μὲ-
νον ἐπὶ τῶν πρῶ-
των ταῦτα γέγρα-
φθαι, ὃ Κρόνῳ, ἐχὶ δὲ καὶ ὁ
Ζεὺς ἡδὴ ἐκκλώσασθαι πρὸς
αὐτὸ ἀναβούτων ἢ ἐπὶ τὰ δὴ
ταῦτα, τὴ ἀναδάσσομα ἄξιόν.
τῶν γυναικῶν, καὶ αὐτωμύθων
τῶν ἀμαρτυρίων, ὡς ἀνθρώ-
πων νομῶν ποιοιμύθων ἢ ἡ-
μᾶς, ὅτι μηδὲν αὐτοῖς μετὰ
διδόναι ἄξιόν. ἀπὸ οὐδὲν
ἐκείνῳ, ἀπὸ Ζεὺς ὄν, παρ' οἷς
τισὶν ἢ αὐτῶν, καὶ ἢ τότε πα-
ρακεῖ αὐτῶν τὰ ποσὰ, σοὶ
δὲ ὁμοῦ ἀπλοχόσθηθα, ἐ-
πέπερ ἔρχας γὰρ νῦν ἡμῶν.
ἡμῖς γὰρ ἀπαντα πρὸ ὀφ-
θαλμῶν λαβόντων, ἢ γέγρα-
φας, ὡς καθὼς ἐπιμονεῖται
ob oculos habentes, quom̄ sit honestum de magna rerū copia

NVM^a putas, Satur-
ne, de rebus istis: ad
te solū scripsisse
pauperes? Quam potius Iouis
ipsius aures iam obfurdierūt
illorū querelis, dum hæc ead-
dem vociferantur, ac nouā
rerum partitionē flagitant,
ac simul & fatum incusant,
quod non æqualiter distri-
buerit: & nos, quod nihil ip-
si velimus imperiri. *Vea*
rūm^b nouit ille, quippe cum
sit Iupiter, penes quos sit cul-
pa, eorū illos plerunque ob-
audit. Nihilominus tamen
purgabimus nos tibi, quan-
doquidem hoc certē tempore
princeps noster es. * Nos ē-
nim omnia ista quæ scribis,
optima

ὄου, καὶ αὐτοὶ ἐπαδῶν πλέω-
 τῶν ἀνὸ πίσιον, ἢ παιδὸς ὠ-
 ραῖς μεταξὺ ἀναδόντων τὸ
 ἔκπωμα, ἔννεξον πλὴν χεῖρα, ἢ
 παλαιῆ, ἢ γαμτῆ γωακί
 ἐπιχέρησαν. ἔτα γαμτῆ-
 σαυτὶς τῷ συμποσίῳ, ἔς πλὴν
 ὑπερῶων λοιδορῶνται ἡμῖν
 κατ' ἐλθόντων, ὡς ἐλιψήσαν, καὶ
 ὡς λιμῶ σαυτῶν διηγόμενοι.
 καὶ ἔς τοῖ τρωῶ, α κατ' ἀφ' ὁδὸ.
 ὄου αὐτῶν δοκῶν τὸν ὑμῆ-
 τερων παρ᾽ αἰστον ἀναμῆ-
 ὄντι τὸν ξίονα: ὅς ἀξίωθαι
 λοιπῆς πρᾶξις, ἀξίωμα ἴδον
 ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἡρα μιν ὑδαῖς
 ἐπιχέρησ, ὁ γωνῶ. ταῦτά
 ὄου, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡ-
 μῖς ἐδοκασάμεθα πῶς τὸ
 λοιπὸν, ἀσφαλέας ἢ ἡμῆτι-
 ρας ἔννεξον, μηκέτι ἐπίβῶν
 ποιῶν αὐτοῖς πλὴν οἰκίαν. ἂ
 δὲ ἐπὶ οὗ σαυτῶντο μετρίων
 ἀκῆσθαι, ὡσπερ νῦν φασί,
 μηδὲν δὲ ὑπερῶων ἐν τοῖς
 συμποσίοις ἐργασάσθαι, λοι-
 νουώτων ἡμῖν καὶ σαυτῶν
 πνουώτων τύχη τῆ ἀγαθῆ, καὶ
 τῶν ἰματίων, ὡς οὐ λελθῶν,
 πῆμα

sed iidem ubi plus satis ad-
 biberint, uim vel puellæ for-
 mosæ cyathum porrigen-
 tis manum uellunt, aut con-
 cubinam exorémve soli-
 citant. Postremò conuomi-
 to conuiuio, postero die
 nobis obtrahant, narran-
 tes quemadmodum sitie-
 rint, esurierintq;. Quòd si
 hæc aduersus illos mentis
 ri uidemur, uester ille pa-
 rasitus f Ixion in memo-
 riam redeat, qui adcom-
 mu is mense honorem ad-
 missus, ac uobis dignitate æ-
 quiparatus, iam ebrius uir
 ille egregius, Iunonè ador-
 tus est. & Hæc atque huius-
 modi sunt, propter quæ in
 posterum statuimus quòd res
 nostræ sint in tuto, ne possit
 hac illis in domum aditum
 præbeamus. Quòd sitæ au-
 thore, pacto recipiant, sese
 moderatè petituros, quem-
 admodum nunc aiunt, ne-
 que quicquam flagitiôsè in
 compotationibus admissu-
 ros: age, conuiuiant nobis-
 cum, simulq; cœnent ^h bonis auibus. Ac de iuniceis, sicui iubes,
 mitemus,

EPISTOLÆ SATVRNALES. 981

ἀμφοτέρω, καὶ τὸ χροσίον, ὁπό-
σον οἶόν τε, καὶ περὶ σατανί-
σων, καὶ ὄλων, ἔδρα ἐπιείφο-
ν. αὐτὸ δὲ ἀφ' ἑμῶν τοῖς λατοῖς
τίχην ὀμιλεῖ ἡμῖν, φίλοι ἀν-
τιλοάκων καὶ παρασίτων
ἔσσαν, ὡς ἡμῶν γε ἔδρα ἄν
αἰτία σοι, καὶ κείνων τὰ δλον-
τα ποιεῖν ἐθιόντων.

mittemus, & de auro quano
tum facultas patietur, ac
sumptus augebimus: in sum-
ma, nihil omittemus officij
nostri, modò vicissim desi-
nant ipsi arte nobiscum vi-
uere, sintq; pro parasitis &
adulatoribus amici. Itami-
hil erit quod in nobis desi-
deres, si ipsi quoque suo fungi volent officio.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a NVM putas, Saturne.] Exordium ab extenuatione.
b Nouitille cum sit Iupiter.] Cuncta sciens, spectans,
auscultans. Ipse cunctorum auditus mens & visus est. ο δῖος πῶ
περὶ τὸ ἄρμα, καὶ γὰρ πῶ καὶ τὰ δλον. i. Deus circumquaq; in-
spicit, quæ terra & mari geruntur, apud Plutarch. in sep. Sap.
c Nos enim omnia.] Propositio & dilutio criminis per va-
gestionem, qua vicissim pauperes accusant immodestia & in-
temperantia. d Mox paratum odium.] Parasiti & assen-
tatores loquendo mellis dulcedinem proponunt, re verò ipsa
vulnus inferunt, lingua blandiuntur, latenter verò feriunt.
e Profusis omnibus.] Adulatio homines in omne scelus
impellit, eoque impulsus & inuolutum, in vitam demum cala-
mitosam trahit, perque caput & pedes in profundissimam æ-
rumnarum voraginem demergit. Recte itaque dici solebat A-
ristophonymus: Ligna dum igne nutriunt, ab ipso consumi: Diuitias,
dum adularores alunt, ab eis labefactari. f Ixion.] siue An-
tionis, siue Pisonis, siue Martis, siue Phlegæ filius (nam dissen-
tiunt inter se astrothes) Diam Deionei filiam duxit uxorem. Erat
autem in more positum apud veteres, sponsorum paribus mu-
nera quædam dare, ut & Homerus indicat: Πρὸ δ' ἐκείνῳ βῆς
δὲ καὶ, ἐπειτα δὲ γὰρ ἐκείνη Αἴγας ὁ μὲ καὶ οἷς. Deionens igitur

Ixionem, ut mos erat, filiae suae virum munera poscebat. Ixion vero cum ab illo crebro appellaretur, atque adeo irgeretur, forsam faciendam curavit, eamque materia, quae igne facile et subito concipere posset, implevit: Quo facta, foetum quasi ad epulas operas, et sumptuosas imitavit. Ille autem insidiarum, et fraudis ignarus, cum ad eum locum, ubi fossa suberat, accessisset: in eam iam inflammata incidit, et ita flammis consumptus est. Iam vero cum Ixione tanto scelere contaminatum nemo exprobrare vellet, cumque eum omnes detestarentur, et contagione a se ipsis fugerent, cum ipsi dii denique illi aspernarentur, ab illoque abhorrerent, solus Iupiter eius miserum maculam ex illo scelere conceptam delevisit, eum utroque in caelum sustulit, sibi contubernalem fecit. At Ixion neque prioris beneficium, neque posterioris memor, ecce sibi novum animo concipit facinus, novumque flagitium aggreditur, et Iunonis amore incensus, rem cum ea habere meditatur. Iupiter autem haec cognito, nobilem, ut Iunoni similis esset, specie quadam falsa conformavit, qua visa exarsit ille, et corpus cum ea commiscuit, ex qua immanem quendam et monstruosum virum procreavit, nomine Centaurum. Iupiter porro manus et pedes Ixionis rotae arctissimis vinculis apud inferos astrinxit, quae in perpetuum volubilem effecit, eiusque rotae Ixion alligatus, clamat: Benemeritis gratiam esse referendam. Horatius de Arte poetica, perfidum vocat. Quod si quis plura de Ixione scire volet, legat Pindarum, Pylh. et d. B. et interpretem Tib. lib. 1:

Illic Iunonem tentare Ixionis ausi
Versantur celeri noxia membra rota.

g Haec atque huiusmodi sunt.] Epilogus quo sub conditione in Saturni postulata consentiunt h Bonis aubus.]
 τὸν τῆ ἀγαθῆ Xenoph. ἡ δὲ γὰρ τῆ τῆ δέχομαι quod felix fortunatusque sit, admittit. ἡ δὲ γὰρ τῆ τῆ δέχομαι ἡ δὲ γὰρ τῆ δέχομαι
 i Parasitis & adulatoribus.] κελαιὼν κελαικοῖς τῶν
 ἄπορον, πρὸς τῶν παροιστῶν. Vide eundem Lucianum pro Imaginibus à laudatore quid differat assentator, et Plutarchi librum de digascendo Amico ab adularore.

§ SECVNDI TOMI FINIS.

TOMI